

изпреварва. Защото, както научихъ отпосле, на Черни-
връхъ били чути още първитъ гърмежи, и опитното
ухо на нѣкои момчета успѣва да различи пукота на
турскитъ пушки отъ нашитъ. Тутакси всички грабватъ
пушки, като оставятъ на върха раници и пр., и поле-
тятъ къмъ селото. Понеже повечето черновръхци

Даме Груевъ.¹⁾

бѣха облѣчени като турски войници, тѣ почти се раз-
бъркватъ съ обсадителитъ ни, като приближаватъ двеста
стѣпки до насъ. Но когато „новия“ аскеръ обръща
изведнажъ пушкитъ си върху „свои“, изненаданитъ
турци трѣгватъ на две страни като пилци. . .

Тогава ние чухме ободрителнитъ викове на при-
стигналитъ :

¹⁾ Македонски войвода, род. въ с. Смилево презъ 1871 г.,
единъ отъ основателитъ на Македонската революционна организа-
ция, умрѣ за свободата на родината си на 23 декемврий 1906 г.